

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קריביה דרב אידי בר אבין שכיב ושבק דיקלא	[רב אידי בר אבין]											○ ◇	לג.
רב אידי בר אבין אמר: אנא קריבנא טפי, וההוא גברא אמר: אנא קריבנא טפי												○	לג.
לסוף אודי ליה דאיהו קריב טפי, אוקמה רב חסדא בידיה.	[רב חסדא]											■ ◇	לג.
ליהדר לי פירי דאכל מההוא יומא עד השתא	א"ל: [רב אידי בר אבין]											○	לג.
זה הוא שאומרים עליו אדם גדול הוא? אמאן קא סמיך מר? אהאי, הא קאמר: דאנא מקרבנא טפי.	אמר: [רב חסדא]											◆ ■ ◇	לג.
אביי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא, כיון דאודי " אודי.	[אביי ורבא]											◆ ■ ◇	לג.
זה אומר של אבותי וזה אומר של אבותי												○ ◇	לג:
האי אייתי סהדי דאבהתיה הוא, והאי אייתי סהדי דאכל שני חזקה												○ ◇	לג.
מה לו לשקר? אי בעי א"ל: מינך זכינתה ואכלתיה שני חזקה.	רב חסדא:											◆ ■ ◇	לג.
אביי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא, מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן.	[אביי ורבא]											◆ ■ ◇	לג.
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא ?												○ ◇	לג.
אמר ליה: מינך זבני ואכלתיה שני חזקה												○ ◇	לג.
אזל אייתי סהדי דאכלה תרתי שני												○ ◇	לג.
הדרא ארעא והדרי פירי.	רב נחמן:											■ ◇	לג.
אם טען ואמר לפירות ירדתי " נאמן	רב זביד:											■ ◇	לג.
לאו מי אמר רב יהודה: האי מאן דנקיט מגלא ותובליא, ואמר: איזיל איגדריה לדיקלא דפלניא דזבניה ביהלי - מהימן?	[רב יהודה]											■ ◇	לג.
לא חציף איניש דגור דיקלא דלאו דיליה, הכא נמי לא חציף איניש למיכל פירי דלאו דיליה.												■	לג.
אי הכי, ארעא נמי												⚡	לג.
ארעא, אמרינן ליה: אחוי שטרך.												!	לג.
אי הכי, פירי נמי												⚡	לג.
שטרא לפירי לא עבדי איניש.												!	לג.
ההוא דאמר לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												○ ◇	לג.
א"ל: מינך זבנית ואכלתיה שני חזקה												○ ◇	לג.
אייתי חד סהדא דאכלה תלת שני												○ ◇	לג.
היינו נסכא דרבי אבא	סבור רבנן קמיה דאביי למימר:											◆ ■ ◇	לג.
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דרבי אמי, הוה יתיב ר' אבא קמיה, אייתי חד סהדא דמחטף חטפא מיניה, אמר ליה: אין, חטפי ודידי חטפי												○	לג.
היכי נדיינינה דייני להאי דינא?	רבי אמי:											^	לד.
לישלם, ליכא תרי סהדי?												^	לד.
ליפטריה, איכא חד סהדא												^	לד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לישתבע, הא אמר מיחטף חטפה, וכיון דאמר דחטפה - הוה ליה כגולן												^	לה:
הוי מחויב שבועה שאינו יכול לישבע, וכל המחויב שבועה שאינו יכול לישבע - משלם.	רבי אבא:											!	לה:
מי דמי? התם סהדא לאורועי קאתי, כי אתי אחרינא בהדיה מפקינן לה מיניה, הכא לסיועי קא אתי, כי אתא אחרינא מוקמינן לה בידיה	א"ל אביי:											‡	לה:
אלא אי דמיא הא דרבי אבא - לחד סהדא ולתרתני שני ולפירי.	[אביי]											■	לה:
ההוא ארבא דהוו מינצו עלה בי תרי, האי אמר דידי היא והאי אמר דידי היא												○	לה:
אתא חד מינייהו לבי דינא ואמר: תיפסוה אדמייתנא סהדי דדידי היא												○	לה:
תפסינן או לא תפסינן?												^	לה:
תפסינן	רב הונא:											‡ !	לה:
לא תפסינן.	רב יהודה:											‡ !	לה:
אזל ולא אשכח סהדי, אמר להו: אפקוה וכל דאלימ גבר												○	לה:
מפקינן או לא מפקינן?												^	לה:
לא מפקינן	רב יהודה:											‡ !	לה:
מפקינן.	רב פפא:											‡ !	לה:
והלכתא: לא תפסינן, והיכא דתפס - לא מפקינן.												■	לה:
זה אומר של אבותי וזה אומר של אבותי												○	לה:
כל דאלימ גבר.	רב נחמן:											■	לה:
ומאי שנא משני שטרות היוצאין ביום אחד												‡	לה:
יחלוקו	דרב אמר:											‡ ■	לה:
שודא דדייני?	ושמואל אמר:											‡ ■	לה:
התם ליכא למיקם עלה דמילתא, הכא איכא למיקם עלה דמילתא.												!	לה:
המחליף פרה בחמור וילדה, וכן המוכר שפחתו וילדה, זה אומר עד שלא מכרתי ילדה וזה אומר משלקחתי ילדה - יחלוקו?	ומאי שנא מהא דתנן:											‡	לה:
התם - להאי אית ליה דררא דממונא, ולההוא אית ליה דררא דממונא, הכא - אי דמר לא דמר, ואי דמר לא דמר.												!	לה:
אם בא אחד מן השוק והחזיק בה - אין מוציאין אותה מידו	נהרדעי:											‡ ■	לה:
גולן של רבים לאו שמיה גולן.	דתני רבי חייא:											■ ■	לה:
לעולם שמיה גולן, ומאי לא שמיה גולן? שלא ניתן להשבון.	רב אשי:											‡ ■	לה:
חזקתן שלש שנים מיום ליום וכו'.												■	לה:
אי דלי ליה איהו גופיה צנא דפירי - לאלתר הוי חזקה.	ר' אבא:											■	לה:
ואם טען ואמר לפירות הורדתיו - נאמן.	רב זביד:											■	לה:
וה"מ בתוך שלש, אבל לאחר שלש לא.												■	לה:

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי לפירא אחתיה, מאי הוה ליה למעבד?	רב אשי לרב כהנא:										⚡	◊	לה:
איבעי ליה למחויי. דאי לא תימא הכי, הני משכנתא דטורא דכתב בהו: במשלם שניא אליו תיפוק ארעא דא בלא כסף, אי כביש ליה לטור משכנתא גביה ואמר לקוחה היא בידי, הכי נמי דמהימן? מתקני רבנן מידי דאתי ביה לידי פסידא? אלא איבעי ליה למחויי, הכא נמי איבעי ליה למחויי.	א"ל: [רב כהנא]										!	◊	לה:
ישראל הבא מחמת עכו"ם - הרי הוא כעכו"ם, מה עכו"ם אין לו חזקה אלא בשטר, אף ישראל הבא מחמת עכו"ם - אין לו חזקה אלא בשטר.	רב יהודה אמר רב:											◊	לה:
ואי אמר ישראל: לדידי אמר לי עכו"ם דמינך זבנה - מהימן.	רבא:											■	לה:
מי איכא מידי דאילו עכו"ם אמר לא מהימן, ואילו אמר ישראל משמיה דעכו"ם מהימן?											⚡		לו.
אי אמר ישראל: קמי דידי זבנה עכו"ם מינך וזבנה ניהלי - מהימן, מיגו דאי בעי א"ל: אנא זבינתה מינך.	אלא אמר רבא:											◊	לו.
האי מאן דנקיט מגלא ותובליא ואמר: איזיל איגורה לדקלא דפלניא דזבנתיה מיניה - מהימן, לא חציף איניש למיגור דקלא דלאו דיליה.	ואמר רב יהודה:											◊	לו.
האי מאן דאחזיק מגודא דערודי ולבר - לא הוי חזקה מ"ט? מימר אמר: כל דזרע נמי ערודי אכלי ליה.	ואמר רב יהודה:											◊	לו.
אכלה ערלה - אינה חזקה.	ואמר רב יהודה:											◊	לו.
אכלה ערלה, שביעית וכלאים - אינה חזקה.	תניא נמי הכי:											■	לו.
אכלה שחת - לא הוי חזקה.	רב יוסף:											◊	לו.
ואי בצואר מחוזא קיימא - הוי חזקה.	רבא:											■	לו.
תפתחא לא הוי חזקה.	רב נחמן:											◊	לו.
אפיק כורא ועייל כורא - לא הוי חזקה.	[רב נחמן]											◊	לו.
והני דבי ריש גלותא - לא מחזקי בן ולא מחזקינן בהו.	[רב נחמן]											◊	לו.
והעבדים וכו'.												■	לו. <
עבדים יש להם חזקה?												⚡	לו.
הגודרות אין להן חזקה	והאמר ר"ל:											⚡	לו.
אין להן חזקה לאלתר, אבל יש להן חזקה לאחר ג' שנים.	רבא:											◊	לו.
אם היה קטן מוטל בעריסה - יש לו חזקה לאלתר.	רבא:											◊	לו.
פשיטא												⚡	לו.
לא צריכא דאית ליה אימא, מהו דתימא: ניחוש דלמא אימיה עיילתיה להתם, קמ"ל: אימא לא מנשיא ברא.												!	לו.
הנהו עיזי דאכלו חושלא בנהרדעא, אתא מרי חושלא תפסינהו והוה קא טעין טובא												◊	לו.
יכול לטעון עד כדי דמיהן, דאי בעי אמר: לקוחות הן בידי.	אבוא דשמואל:											■	לו.
הגודרות אין להן חזקה	והאמר ר"ל:											⚡	לו.
שאני עיזי, דמסירה לרועה.												◊	לו.
והא איכא צפרא ופניא												⚡	לו.
בנהרדעא טייעי שכיחי, ומידא לידא משלמי.												!	לו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
שלשה חדשים וכו'.	ר' ישמעאל:											■	<		
לימא, - ניר איכא בנייהו												⚡	◇		
ניר לא הוי חזקה	דרבי ישמעאל סבר:											■	⚡		
ניר הוי חזקה	ורבי עקיבא סבר:											■	⚡		
ותסברא? לרבי עקיבא מאי איריא חודש? אפילו יום אחד נמי?												!			
אלא דכולי עלמא - ניר לא הוי חזקה, והכא פירא רבא ופירא זוטא איכא בנייהו.												!	◇		
ניר אינו חזקה, ור"א: הרי זה חזקה.	ת"ר:											■	◇		
מאן י"א?												^			
ר' אחא היא	רב חסדא:											!			
נרה שנה וזרעה ב', נרה ב' וזרעה שנה - אינה חזקה	דתניא: [ת"ק]											◆	■	!	◇
הרי זו חזקה.	ר' אחא:											◆	■	!	◇
שאלית כל גדולי הדור, ואמרו לי: ניר הרי זה חזקה.	רב אחא:											■			
מאי טעמא דמ"ד ניר הוי חזקה?	רב ביבי לרב נחמן:											^			
לא עביד איניש דכריבו ליה לארעיה ושתיק												!			◇
ומ"ט דמ"ד ניר לא הוי חזקה?												^			
מימר אמר: כל שיבא ושיבא דכרבו לעייל ביה.												!			◇
ילמדנו רבינו: נירא הוי חזקה, או לא הוי חזקה?	שלחו ליה בני פום נהרא לרב נחמן בר רב חסדא:											^			
ר' אחא וכל גדולי הדור אמרי: ניר הרי זה חזקה.	אמר להו: [רב נחמן בר רב חסדא]											◆	■	!	
רבותא למיחש גברי? הא רב ושמואל בבבל, ור' ישמעאל ור' עקיבא בא"י אמרי: ניר לא הוי חזקה.	רב נחמן בר יצחק:											◆	■		◇
ר' ישמעאל ורבי עקיבא - מתני' היא.												■			◇
רב - מאי היא?												^			
זו דברי ר' ישמעאל ורבי עקיבא, אבל חכמים אומרים: חזקתה ג' שנים מיום ליום	דאמר רב יהודה אמר רב:											!	■		◇
מיום ליום למעוטי מאי? לאו למעוטי ניר דלא.												!			
שמואל - מאי היא?												^			
זו דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא, אבל חכמים אומרים: עד שיגדור שלש גדרות ויבצור ג' בצירות וימסוק ג' מסיקות.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											!	■		◇
מאי בנייהו?												^			
דקל נערה איכא בנייהו	אביי:											!			◇
בד"א - בשדה הלבן.	רבי ישמעאל:													■	<

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מדרכי ישמעאל נשמע לרבנן: היו לו שלשים אילנות ממשע עשרה לבית סאה, אכל עשרה בשנה זו ועשרה בשנה זו ועשרה בשנה זו - הרי זו חזקה לאו מי אמר ר' ישמעאל: חד פירא הוי חזקה לכולהו פירי? הכא נמי, הני הוו חזקה להני, והני הוו חזקה להני.	אביי:												לז:
והני מילי היכא דלא אפיקו, אבל אפיקו ולא אכל - לא הויא חזקה.													לז.
והוא דבאזוי באזוי.													לז.
זה החזיק באילנות וזה החזיק בקרקע													לז.
זה קנה אילנות וזה קנה קרקע.	רב זביד:												לז.
אם כן, אין לו לבעל אילנות בקרקע כלום, לימא ליה בעל קרקע לבעל אילנות: עקור אילנך שקול וזיל	מתקיף לה רב פפא:												לז.
זה קנה אילנות וחצי קרקע, וזה קנה חצי קרקע.	אלא אמר רב פפא:												לז.
פשיטא, מכר קרקע ושייר אילנות לפניו - יש לו קרקע, ואפילו לר' עקיבא דאמר: מוכר בעין יפה מוכר, ה"מ גבי בור ודות, דלא מכחשו בארעא, אבל אילנות דקמכחשי בארעא - שירי שיר, דאי לא שיר, לימא ליה: עקור אילנא וזיל.													לז.
מכר אילנות ושייר קרקע לפניו - פלוגתא דר"ע ורבנן													לז:
מוכר בעין יפה מוכר - אית ליה	לר"ע דאמר:												לז:
לית ליה.	לרבנן												לז:
לר"ע אית ליה, ואפילו לרב זביד דאמר אין לו, ה"מ גבי שני לקוחות, דא"ל: כי היכי דלדידי לית לי באילנות, לדידך נמי לית לך בקרקע, אבל הכא - מוכר בעין יפה מוכר.													לז:
לרבנן לית ליה, ואפילו לרב פפא דאמר יש לו, ה"מ גבי שני לקוחות, דא"ל: כי היכי דלדידך זבין בעין יפה, לדידי נמי זבין בעין יפה, אבל הכא - מוכר בעין רעה מוכר.													לז:
אכלן רצופין - אין לו חזקה.	נהדרעי:												לז:
אלא מעתה, האי מישרא דאספסתא במאי קני לה?	מתקיף לה רבא:												לז:
מכרן רצופין - אין לו קרקע.	אלא אמר רבא:												לז:
כתנאי	ר' זירא:												לז:
כרם שהוא נטוע על פחות מארבע אמות - ר' שמעון אומר: אינו כרם	[ר' שמעון]												לז:
הרי זו כרם, ורואין את האמצעיים כאילו אינן.	חכמים:												לז:
האי מאן דזבין דקלא לחבריה - קני ליה משפוליה עד תהומא.	נהדרעי:												לז:
ולימא לי: כורכמא דרישקא זביני לך, עקור כורכמא דרישקא וזיל	מתקיף לה רבא:												לח.
בבא מחמת טענה.	אלא אמר רבא:												לח.
ואי כורכמא דרישקא זבין ליה, מאי ה"ל למעבד?	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:												לח.
איבעי ליה למחויי.													לח.
דאי לא תימא הכי, הני משכנתא דסורא דכתב בה הכי: במישלם שניא אלין תיפוק ארעא דא בלא כסף, אי כביש ליה לשטר משכנתא ואמר לקוחה היא בידי, הכי נמי דמהימן? מיתקני רבנן מילתא דאתי בה לידי פסידא? אלא איבעי ליה למחויי, הכא נמי איבעי ליה למחויי.													לח.
שלוש ארצות לחזקה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל.													מ
היה ביהודה והחזיק בגליל, בגליל והחזיק ביהודה - אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה.	[ת"ק]												לח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא אמרו שלש שנים, אלא כדי שיהא באספמיה ויחזיק שנה, וילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת.	רבי יהודה:										♣	■		
מאי קסבר ת"ק?											^	◇		
אי קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה											!			
אפי' יהודה וגליל נמי											?			
אי קסבר: מחאה שלא בפניו לא היא מחאה											!			
אפילו יהודה ויהודה נמי לא											?			
לעולם קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה, ומשנתנו בשעת חירום שנו.	ר' אבא בר ממל אמר רב:										!	◇		
ומ"ש יהודה וגליל דנקיט?											?			
הא קא משמע לן, דסתם יהודה וגליל כשעת חירום דמו.											!			
אין מחזיקין בנכסי בורח.	רב יהודה אמר רב:										■	◇		
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר לי: וכי למחות בפניו הוא צריך?	[שמואל]										♣	■	?	◇
ורב מאי קמ"ל?											?			
מחאה שלא בפניו לא היא מחאה	[רב]										♣	■	!	◇
מחאה שלא בפניו היא מחאה	והאמר רב:										?			
רב טעמא דתנא דידן קמפרש, וליה לא סבירא ליה.											!			
מחזיקים בנכסי בורח.	ואיכא דאמרי, אמר רב יהודה אמר רב:											■	◇	
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר לי: פשיטא, וכי למחות בפניו הוא צריך?	[שמואל]										♣	■	?	◇
ורב מאי קמ"ל?											?			
מחאה שלא בפניו היא מחאה	[רב]										♣	■	!	◇
והא אמרה רב חדא זימנא											?			
אלא הא קמ"ל, דאפי' מיחה בפני ב' שאין יכולין לומר לו - היא מחאה	[רב]										♣	■	!	◇
מיחה בפני שני בני אדם שיכולים לומר לו - היא מחאה, מיחה בפני שני בני אדם שאין יכולין לומר לו - לא היא מחאה.	רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל:										♣	■		◇
ורב?											?			
הברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.	[רב]										!			
הלכתא: אין מחזיקין בנכסי בורח, ומחאה שלא בפניו היא מחאה.	רבא:											■	◇	
תרת?											?			
לא קשיא: כאן בורח מחמת ממון, כאן בורח מחמת מרדין.											!		◇	
היכי דמי מחאה?												^	◇	
פלניא גולנא הוא דקאכיל לה לארעאי - לא היא מחאה, פלניא גולנא הוא דנקיט לה לארעאי בגולנותא, ולמחר תבענא ליה לדינא - היא מחאה.	רב זביד:											■	!	◇

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לא תימרו ליה, מאי?												א	לט.
הא קאמר לא תימרו ליה.	רב זביד:											♦ ■ !	לט.
לדידיה לא תימרו ליה, לאחריני אימרו להו, חברך חברא אית ליה, חברא דחברך חברא אית ליה.	רב פפא:											♦ ■ !	לט.
אמרו ליה לא אמרינן ליה												^	לט.
הא קא אמרו ליה לא אמרינן ליה.	רב זביד:											♦ ■ !	לט.
לדידיה לא אמרינן ליה, לאחריני אמרי להו, חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.	רב פפא:											♦ ■ !	לט.
אמר להו לא תיפוק לכו שותא												^	לט.
הא קאמר לא תיפוק לכו שותא.	רב זביד:											■ !	לט.
אמרו ליה לא מפקינן שותא												^	לט.
הא קאמרי ליה לא מפקינן שותא.	רב פפא:											♦ ■ !	לט.
כל מילתא דלא רמיא עליה דאיניש, אמר לה ולא אדעתיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											♦ ■ !	לט.
מחאה שלא בפניו היא מחאה.	רבא אמר רב נחמן:											■	לט.
לא אמרו שלש שנים, אלא כדי שיהא באספמיה ויחזיק שנה, וילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת	איתיביה רבא לרב נחמן, אמר ר' יהודה:											■ ?	לט.
ואי ס"ד מחאה שלא בפניו היא מחאה, למה לי למיתי? ליתיה התם אדוכתיה ולימחן?												?	לט.
התם עצה טובה קמ"ל, דנתי ונשקול ארעא ופירי.												!	לט.
מדקא מותיב ליה רבא לרב נחמן, מכלל דלא סבירא ליה דמחאה שלא בפניו היא מחאה, והאמר רבא: מחאה שלא בפניו היא מחאה												?	לט.
בתר דשמעה מרב נחמן סברה.												!	לט.
אשכחינהו ר' יוסי בר' חנינא לתלמידיו דר' יוחנן, אמר להו: מי אמר לכו ר' יוחנן מחאה בכמה?	[ר' יוסי בר' חנינא]											^	לט.
מחאה בפני שנים	ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											♦ ■ !	לט.
מחאה בפני שלשה.	ר' אבהו אמר ר' יוחנן:											♦ ■ !	לט.
לימא, בדרכה בר רב הונא קא מיפלגי												?	לט.
כל מילתא דמתאמרא באפי תלתא - לית בה משום לישנא בישא	דאמר רבה בר רב הונא:											■ ?	לט.
מ"ד בפני שנים - לית ליה דרבה בר רב הונא, ומ"ד בפני ג' - אית ליה דרבה בר רב הונא												■ ?	לט:
לא, דכולי עלמא אית להו דרבה בר רב הונא, והכא בהא קא מיפלגי, מ"ד בפני שנים, קסבר: מחאה שלא בפניו לא היא מחאה ומ"ד בפני ג', קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה.												!	לט:
אי בעית אימא: דכ"ע - מחאה שלא בפניו היא מחאה, והכא בהא קמיפלגי, מ"ד בפני ב', סבר: סהדותא בעינן ומאן דאמר בפני ג', קסבר: גלויי מילתא בעינן.												!	לט:
גידל בר מניומי הוה ליה מחויאתה למחויי, אשכחינהו לרב הונא ולחייא בר רב ולרב חלקיה בר טובי דהוו יתבי, ומחא קמיהו.												○	לט:
לשנה הדר אתא למחויי, אמרו ליה: לא צריכת	[רב הונא, חייא בר רב ורב חלקיה בר טובי]											■ ○	לט:
כיון שמיחה שנה ראשונה, שוב אינו צריך למחות.	הכי אמר רב:											■ ■	לט:
כיון שמיחה שנה ראשונה, שוב אין צריך למחות.	ואיכא דאמרי, אמר ליה חייא בר רב:											■	לט:

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	■ מימרא-statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
וצריך למחות בסוף כל ג' וג'.	ר"ל משום בר קפרא:											◆	לט:
וכי גזלן יש לו חזקה?	תהי בה רבי יוחנן:											ז	לט:
גזלן ס"ד?												ז	לט:
אלא, כגולן יש לו חזקה?	[רבי יוחנן]											ז	לט:
הלכתא: צריך למחות בסוף כל ג' וג'.	רבא:											◆	לט:
ערער, חזר וערער, חזר וערער, אם מחמת טענה ראשונה ערער - אין לו חזקה, ואם לאו - יש לו חזקה.	תני בר קפרא:											◆	לט: